

PROGRAMIRANJE

2014/15

podatkovni tipi – terke in sezname

lokalna okolja

opcije

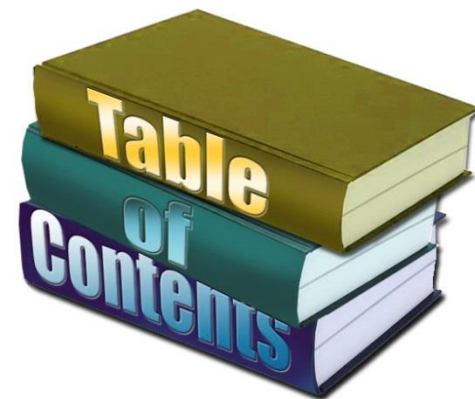
Ponovimo

- prednosti funkcijskega programiranja
- vezave spremenljivk in funkcij
- statično in dinamično okolje
- enostavni izrazi (seštevanje, if-then-else)
- sintaktična in semantična evalvacija konstruktorov programskega jezika
- podatkovni tipi:
  - `int`
  - `bool`
  - `real`
  - `int * int -> int`
- uporaba rekurzije

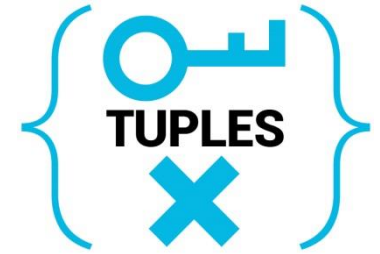

Pregled

- sestavljeni podatkovni tipi
  - terke (angl. tuples)
  - sezname (angl. lists)
- vezave v lokalnem okolju
  - namen
  - odstranitev odvečnih parametrov
  - optimizacija rekurzivnih klicev
- podatkovni tip „opcija“ (angl. *option*)

Terka (angl. *tuple*)

- podatkovni tip **nespremenljive** dolžine, sestavljen iz komponent **različnih** podatkovnih tipov
- **zapis terke:**

`(e1, e2, ..., en)`

če je podatkovni tip $e1: t1, \dots, en: tn$,
je terka tipa $t1 * t2 * \dots * tn$

- **dostop do elementov terke** e

`#n e`

kjer je n številka zaporedne komponente,
 e pa izraz-terka

Primeri uporabe terk

$$\text{int} \times \text{string} \xrightarrow{f} \text{int}$$

Napiši funkcije, s katerimi:

1. seštej števili, predstavljeni s terko (parom)

```
fn : int * int -> int
```

2. obrni komponenti terke

```
fn : int * int -> int * int
```

3. prepleti dve trimestni terki

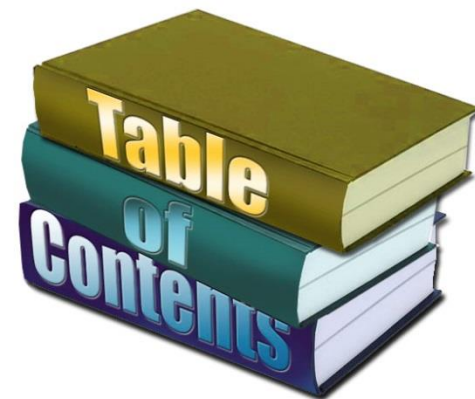
```
fn : (int * int * int) * (int * int * int)  
-> int * int * int * int * int * int
```

4. sortiraj komponenti terk po velikosti

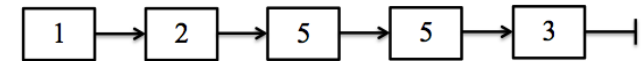
```
fn : int * int -> int * int
```

Pregled

- sestavljeni podatkovni tipi
  - terke (angl. tuples)
  - sezname (angl. lists)
- vezave v lokalnem okolju
  - namen
  - odstranitev odvečnih parametrov
  - optimizacija rekurzivnih klicev
- podatkovni tip „opcija“ (angl. *option*)

Seznam (angl. *list*)

- podatkovni tip **poljubne** dolžine, sestavljen iz komponent **enakih** podatkovnih tipov
- **zapis seznama s komponentami:**
`[v1, v2, ..., vn]`
vsi elementi so istega podatkovnega tipa t
- **zapis seznama s sintakso** `glava::rep`
če je glava vrednost v_0 in rep vrednost $[v_1, v_2, \dots, v_n]$,
ima zapis `glava::rep` vrednost $[v_0, v_1, \dots, v_n]$
pozor: glava je element, rep je seznam!
- podatkovni tipi seznama: `int list`, `real list`,
`(int * bool) list`, `int list list`, ...

Dostop do elementov seznama

- `null e`

vrne true, če je seznam prazen – `[]`

`fn : 'a list -> bool`

- `hd e`

vrne glavo seznama (element)

`fn : 'a list -> 'a`

- `tl e`

vrne rep seznama (ki je seznam)

`fn : 'a list -> 'a list`

➤ `hd` in `tl` prožita izjemo (exception), če je seznam prazen

Primeri seznamov

$$MK = \left(\begin{array}{c|c|c} 1 & 2 & 1 \\ \hline 3 & 2 & 2 \\ \hline 1 & 3 & 3 \end{array} \right) = [13, 2, 5]$$

- *exmm* $[[1, 2, 3, 2], [1, 1, 2, 2], [1, 1, 1, 2]]$;

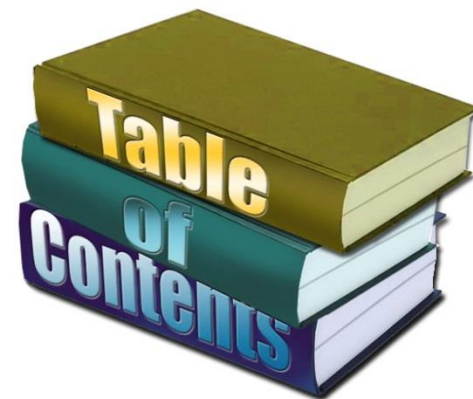
val it = true : bool

Naloge:

1. preštej število elementov v seznamu
`fn : int list -> int`
2. izračunaj vsoto elementov v seznamu
`fn : int list -> int`
3. vrni n-ti zaporedni element seznama
`fn : int list * int -> int`
4. združi dva seznama
`fn : int list * int list -> int list`
5. prepleti elemente obeh seznamov (do dolžine krajšega seznama)
`fn : int list * int list -> (int * int) list`
6. izračunaj vsote elementov v terkah (parih števil) v seznamu
`fn : (int * int) list -> int list`
7. filtriraj seznam predmetov glede na pozitivno oceno izpita
`fn : (string * int) list -> string list`

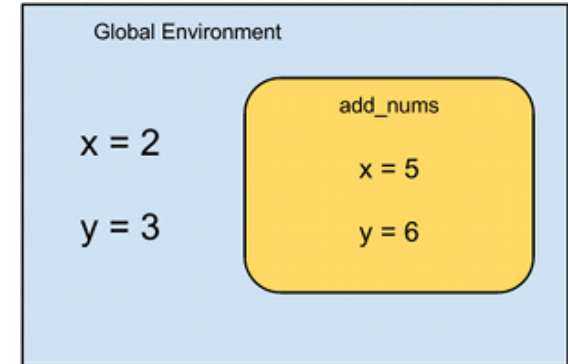
Pregled

- sestavljeni podatkovni tipi
  - terke (angl. tuples)
  - sezname (angl. lists)
- vezave v lokalnem okolju
  - namen
  - odstranitev odvečnih parametrov
  - optimizacija rekurzivnih klicev
- podatkovni tip „opcija“ (angl. *option*)

Lokalno okolje

- funkcije uporabljajo globalno statično/dinamično okolje → potrebujemo konstrukt za izvedbo **lokalnih vezav** v funkciji
  - lepše programiranje
  - potrebne so samo lokalno
  - zaščita pred spremembami izven lokalnega okolja
  - v določenih primerih: nujno za performanse (sledi...)!
- izraz „let“:**
  - je samo izraz, torej je lahko vsebina funkcije
  - sintaksa:** `let d1 d2 ... dn in e end`
  - preverjanje tipov:** preveri tip vezav `d1, ..., dn` in telesa `e` v zunanjem statičnem okolju. Tip celega izraza `let` je tip izraza `e`.
  - evalvacija:** evalviraj zaporedoma vse vezave in telo `e` v zunanjem okolju. Rezultat izraza `let` je rezultat evalvacije telesa `e`.

Lokalno okolje

- novost: uvedemo pojem dosega spremenljivke (angl. *scope*)
- v lokalnem okolju imamo lahko tudi vezave lokalnih funkcij

```
fun sestej(c: int) =  
  let  
    val a = 5  
    val b = a+c+1  
  in  
    a+b+c  
end
```

```
fun povprecje(sez: int list) =  
  let  
    fun stevilo_el(sez: int list) =  
      if null sez  
      then 0  
      else 1 + stevilo_el(tl sez)  
    fun vsota_el(sez: int list) =  
      if null sez  
      then 0  
      else hd sez + vsota_el(tl sez)  
    val vsota = Real.fromInt(vsota_el(sez))  
    val n = Real.fromInt(stevilo_el(sez))  
  in  
    vsota/n  
  end
```

Lokalno okolje

- notranje funkcije lahko uporabljajo zunanje vezave, odvečne (podvojene) reference lahko torej odstranimo

```
fun sestej1N (n: int) = b je vedno enak n in se med  
  let rekurzijo ne spreminja!  
    fun sestejAB (a: int, b: int) =  
      if a=b then a else a + sestejAB(a+1, b)  
    in  
      sestejAB(1, n)  
  end
```

```
fun sestej1N (n: int) =  
  let  
    fun sestejAB (a: int) =  
      if a=n then a else a + sestejAB(a+1)  
    in  
      sestejAB(1)  
  end
```

(Ne)učinkovitost rekurzije

- težave lahko nastopijo pri večkratnih rekurzivnih klicih

```
fun najvecji_el (sez : int list) =  
  if null sez  
  then 0 (* maksimum praznega seznama je 0? *)  
  else if null (tl sez)  
  then hd sez  
  else if hd sez > najvecji_el(tl sez)  
  then hd sez  
  else najvecji_el(tl sez)
```


- (brez težav) izvedba v primeru klica:

najvecji_el [30, 29, 28, 27, 26, ..., 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1]

Vedno se kliče samo prvi rekurzivni klic (glava je večja od maksimuma v repu), torej:

najvecji_el[30, ..., 1] → najvecji_el[29, ..., 1]
→ najvecji_el[28, ..., 1] → ... → najvecji_el[1] → konec

Učinkovitost rekurzije

```
fun najvecki_el (sez : int list) =  
  if null sez  
  then 0 (* maksimum praznega seznama je 0? *)  
  else if null (tl sez)  
  then hd sez  
  else if hd sez > najvecki_el(tl sez)  
  then hd sez  
  else najvecki_el(tl sez)
```

- Kaj pa izvedba v primeru klica:
 najvecki_el [1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,...,26,27,28,29,30]
- Vedno se kličeta oba rekurzivna klica, torej:

```
najvecji_el [1,2,...,30]  
➤ najvecki_el [2,...,30]  
  ➤ najvecki_el [3,...,30]  
    ➤ ...  
    ➤ ...  
  ➤ najvecki_el [3,...,30]  
    ➤ ...  
    ➤ ...  
➤ najvecki_el [2,...,30]  
  ➤ ...  
  ➤ ...
```

}
namesto 30 klicev
jih imamo ... koliko?

Učinkovitost rekurzije

- rešitev: uporaba lokalne spremenljivke, ki hrani rezultat rekurzivnega klica

```
fun najvecki_el (sez : int list) =  
  if null sez  
  then 0  
  else if null (tl sez)  
  then hd sez  
  else let val max_rep = najvecki_el (tl sez)  
        in  
          if hd sez > max_rep  
          then hd sez  
          else max_rep  
        end  
  end
```


Ujemanje vzorcev